

[Wilhelm.]

længe man ikke fra skattemyndighedernes side har sagt, at det her burde der have været svaret skat af, så kan det være sin sag, men kendsgeringen er jo, at der ikke er kapacitet til at gå disse firmaer efter, eller at man i hvert fald ikke har prioriteret på den måde, at man har gået disse firmaer efter.

Jeg mener, der ligger et reelt problem, som jeg har påpeget i begrundelsen. Med den slags bestemmelser indbygger man en direkte opfordring til disse selskaber til, at de, så vidt det overhovedet er muligt, skal benytte enhver fortolkningstvivil, for de har alt at vinde og intet at tabe. I bedste fald – og det er nok det hyppigste – bliver det slet ikke opdaget, og så havde Spies sparet de 29 mill. kr., som man nu har fundet ud af at han faktisk skulle svare skat af. I værste fald bliver det opdaget, og så bliver disse penge efterbetalt 6 år efter med en engangsrente for disse 6 år på 8 pct. og altså med en besparelse på, nå ja, lad os ikke hænge os i decimalerne, men en besparelse på ca. 20 mill. kr.

Dette spørgsmål var sådan set ment som en venlig opfordring til ministeren, en anledning til for ministeren at komme og sige, at der var grund til at lave det om, og jeg vil godt spørge tillægsvis – én sætning – om ikke ministeren finder, at der kunne være grund til at se på den begrænsende bestemmelse i kildeskatteloven, som forhindrer, at disse gevinster tages hjem af de selskaber, der benytter sig af fortolkningstvivil.

Formanden:

Den ene sætning betød, at der blev brugt 3 minutter og 6 sekunder mod normalt 2 minutter.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Ind imellem kan man godt som minister have den samme ærgrelse, som hr. Wilhelm gav udtryk for her, over, at man ikke har mulighed for mere detaljeret at redegøre for en sags fulde omfang, for det er jo hyppigt sådan – og jeg kan se, at socialministeren nikker – at de ting, der kommer frem i dagspressen, er en del af den samlede sag.

Jeg skal ikke gøre mange yderligere bemærkninger, men jeg noterede mig, at hr. Wilhelm kunne se de principielle problemer, der ville knytte sig til at renteberegne beløb, der

endnu ikke var fastslået betalingsforpligtelse over for. På den baggrund synes jeg, det bliver lidt svært at nå frem til den konklusion, som jeg ligesom føler at hr. Wilhelm var nået frem til: at man alligevel måtte skabe basis for det. Det har jeg i hvert fald ganske store betænkeligheder ved.

Jeg vil gerne understrege, at jeg finder, at det, der er problemet – og det var hr. Wilhelm vel også inde på – er, at der er gået så lang tid, inden denne ligningsproces er gennemført i den pågældende sag, og her håber jeg, at hr. Wilhelm har noteret sig en vis ændring i prioriteringen af den samlede ligningsindsats, en ændring i prioriteringen, som jeg mener vi bør videreføre, men jeg kan ikke give tilsagn om, at jeg vil stille forslag om at ændre den pågældende bestemmelse.

Wilhelm (VS):

Jeg beklager overskridelsen før og skal forsøge at indhente det.

Kun dette, at den principielle erkendelse af et problem synes jeg nu nok at ministeren udlagde lidt ensidigt. Det ville være i orden, at man respekterede sådan et principielt hensyn, hvis man også mente, at man som ansvarlig skatteminister kunne garantere, at disse sager nåede at blive behandlet inden for det år, hvor den 8 pct.s regel er rimelig, men det kan ingen ansvarlig skatteminister med det system, man har. I hvert fald synes jeg, der var grund til at tage en af tingene op og få den løst et af stederne. Enten må man garantere, at der er en rimelighed mellem de 8 pct. og så den henhæng, der er opnået ved at benytte fortolkningstvivil, eller også må man indbygge en regel om, at der i det mindste kan beregnes rente tilbage fra, hvor fortolkningstvivilen er udnyttet. Det drejer sig jo også om en lang sag som denne, der har kørt så længe. Der er jo ikke engang hjemmel for at forlange forrentning tilbage til det tidspunkt, hvor skattemyndighederne anfægtede disse opgørelser, men kun for en engangsforrentning på 8 pct. for hele den periode, som anfægtelsen plus undersøgelsen af sagen tager.

Jeg mener, at ministeren burde komme med en lille antydning af, at han kunne tænke sig at røre ved disse ting.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Jeg er glad ved, at hr. Wilhelm er opmærk-